

[Ibsen.]

for 45 046 Kr., deraf til fremmede for et Beløb af 36 666 Kr. og til Hospitalet for et Beløb af 8 379 Kr.; der ligger dér en Fordel for Hospitalet, idet det faar Frugten til betydelig billigere Pris end andre; Hospitalet har givet en Gennemsnitspris af 41 Ø. pr. kg Frugt, medens man ved Salg til fremmede har faaet en Gennemsnitspris af 58 Ø. pr. kg. Den mindre gode Frugt — det drejer sig om ca. 5 000 kg — er solgt til Vinfabrikation; det er, som Hr. Hardy Hansen skriver, „småa og grimme Æbler“, der er solgt dér.

I denne Skrivelse klager Gartneren over, at Hospitalet bliver tvunget ind paa en Forretning, som er mindre god, idet Haverne skal købe Haveværktøj ved Fængslerne, og det er, skriver han, nærmest ruinerende. Han skriver:

„Om dette Værktøj kan jeg som Fagmand sige, at det ofte er *komisk ubrugeligt*, det er skrøbeligt og sørgeligt fabrikeret; Fængslernes Ledelse skulde tage nogle nye Modeller op, saa vilde Hospitalernes Haver blive billigere i Drift og vilde glæde Patienterne.“

Endvidere er der et andet Forhold, som han ogsaa omtaler, det er Frugtkasserne. Ligesom man skal købe Værktøjet, skal man ogsaa købe Frugtkasserne fra Fængslerne, og herom skriver han:

„Frugtkasserne, som vi skal købe ved Fængslerne, er ogsaa alt for dyre, alt for dyre; til at begynde med forlangte Fængslerne næsten det dobbelte af, hvad dygtige praktiske Folk forlangte ude i det frie Erhverv.“

Og saa skriver han videre:

„Om den herværende Frugthaves Fremtid skal jeg blot udtale, at den kan fortsætte sin ydende Tilværelse til ca. 40 Aars Alderen. Men Ydeevnen er ganske afhængig af, at Haven bevilges det nødvendige til Driften, dette er ikke sket hidtil; havde jeg faaet det nødvendige til Driften, vilde Indtægten i Aar have ligget omkring 75 000 Kr. Der maa mere Gødning og Kalk til.“

Jeg ved ikke, hvorfor man skal købe al Værktøj og Emballage hos Fængslerne — det er vist i Nyborg Straffeanstalt, man køber det —, saa meget mere som en stor Del af Handelen derved gaar udenom Nykøbing By, og det er dog konstateret, at man i Nykøbing i visse Tilfælde kan faa Varerne til samme Priser som udenfor Nykøbing. Kasserne til Emballage kunde man jo, som Gartneren skriver, oprindeligt faa til halv Pris.

Nu er Fængselet i Nyborg kommet med et noget billigere Tilbud, idet man gør gældende, at man har faaet svensk Træ hjem og derfor kan levere Kasserne billigere. Men jeg vil gerne spørge Ministeren: Hvorfor gaar Leverancerne til Sindssygehospitalet i Nykøbing Sjælland udenom Nykøbing By, hvis Priserne dér ikke er dyrere end andre Steder? Hvorfor afholdes der ikke Licitation over Leverancerne og, hvis der afholdes Licitation, hvorledes foregaar da denne?

Jeg vil ogsaa gerne spørge, om det er rigtigt, at man i disse Tider, hvor det danske Skovbrug er ramt af Krisen, i de danske Fængsler bruger svensk Træ, bl. a. til Frugtkasser, naar man andetsteds kan levere Kasser billigere eller i alt Fald nok saa billigt af dansk Træ. Jeg vil gerne spørge, hvorledes dette fremkommer.

Jeg vil tro, at naar jeg retter disse Spørgsmaal til den højtærede Minister, vil der foregaa en Undersøgelse. Den højtærede Minister kan jo ikke have saa nøje Indblik i de enkelte Ting, men der maa dog rimeligvis være nogle Indberetninger fra hans Raadgivere, som er af en saadan Natur, at de trænger til en nærmere Undersøgelse. Jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om at tage disse Forhold op til Undersøgelse og eventuelt, hvis han kan, give et Svar.

Dahlggaard: Om det Forhold, som den ærede sidste Taler berørte, har der fundet en Forhandling Sted i Finansudvalget i Vinter. Man vil erindre, at den højtærede Sundhedsminister ved sine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling efterlod det Indtryk i Offentligheden, at de mange anerkendende Ord, som fra forskellig Side har lydt om den Gerning, der udføres paa Frugtplantagen ved Nykøbing Sindssygehospital, var overdrevne og hvilede paa Misforstaaelser, paa samme Maade som Ministeren udtalte, at Bebudelserne om de gode Resultater for indeværende Aar svævede helt i Luften. Ministerens Udtalelser konkluderede i Virkeligheden i en Bemærkning, der kun kunde forstaaes paa den Maade, at hvis private handlede paa samme Maade, som man har handlet i Frugtplantagen, vilde der være Tale om et Fallitbo.

Jeg tror, at det var meget beklageligt, at den højtærede Minister lod sig henrive til disse Udtalelser, som kun kunde skade og ogsaa viste sig at blive benyttet i stor Udstrækning af dem, der ønsker at nedsætte de Resultater, der er opnaaet paa Frugtplantagen deroppe. Derfor var det nødvendigt,